

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social	اجتماعی
--------	---------

دپلوم انجنیر نسرين معروفی

۲۹ جنوری ۲۰۱۴

عرض سپاس به همکار مبارز و تابو شکن ما آزاد ل.

توسط چند سطر می خواهم مراتب سپاس و امتنان خود را از محبت های انقلابی که در حق من نموده اید، ابراز دارم. طوری که در گذشته هم تذکر داده بودم، مقالات شما را با علاقه مندی خاص مطالعه نموده از آن می آموزم، خوشبختانه این شما بودید که با تابو شکنی احکام دینی را برای بار اول و آنهم بدون ترس و واهمه توسط مقالات ارزشمندتان در پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» به نشر سپردید.

به خصوص وقتی ماهیت زن ستیزی را در دین و مذهب با دلایل و آیاتی از قرآن و احادیث تحلیل می کنید، باید ابراز نمود که در تاریخ مبارزاتی کشورم تا جایی که من اطلاع دارم هیچ کسی جرأت و شهامت شگافتن ماهیت بطن و متن ادیان را در هیچ مقطع زمان حد اقل به صورت آشکار نداشته است. البته در بعضی مجالس خصوصی در زمینه صحبت های صورت می گرفت و هنوز هم می گیرد و آنهم با ترس و لرز که مبادا به حیث دین ستیز و کافر در اجتماع و جامعه معرفی شوند و باعث به هم خوردن روابط با فامیل و دوستان گردد. همچنان هستند کسانی که احتراز از روشنگری در زمینه را به شرایط و اوضاع کشور و پابندی نود فیصد مردم به عقاید دینی و مذهبی وانمود می کنند. طرح چنین دلایل فقط به مفهوم این است که چنین اشخاص هنوز هم نتوانسته اند با عقاید دینی خود تصفیة حساب کنند.

در حالی که خوب می دانیم که در یک جامعه هر قدر جهالت و نادانی و نافهمی زیاد باشد به همان اندازه خلقها جهت نجات از همه بدبختی ها و مصیبت به دین و مذهب پناه می برند. ما شاهد هستیم که در کشور به اسارت کشیده ما افغانستان دین و مذهب، عنعنات کهنه و پوسیده بهترین ابزار تبلیغ برای استعمار در همسوئی با ارتجاع است تا خلقها را همیشه در تاریکی و در گورستانهای دین و مذهب نگهدارند، تا خود بهره برداری نمایند.

پس جهالت مذهبی که در جامعه ما روی خلقهای مصیبت زده به خصوص زنها، که از هر نوع حقوق انسانی محروم اند، تحمیل می شود، خود انگیزه ای است که مرا وادار به انجام یک گوشه ای از وظایف میهنی ام می سازد. به یقین هستند زنان که از سیاست های استعماری و ارتجاعی متأثر می شوند ولی متأسفانه خود را کنار می کشند مثل این که هیچ چیزی در خانه و کاشانه شان و جهان رخ نداده است.

به نظر من، هرگاه ما زنها خواسته باشیم عقب ماندگی کتله ئی خود را از کاروان تمدن و بی حقوقی خود را به مثابه یک جنس از بین ببریم، می باید چند مردان در جهت رسیدن به اهداف مان تلاش بورزیم.

به امید آروز